

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 20^η - 13.11.2021

«Τα Μήλα των Εσπερίδων»

Ερμηνεύστε τα πάντα σα να γίνονται τώρα.

Αρχίζετε να μπαίνετε στο **«Εγώ ειμί Ηρακλειδεύς»**.

Μια μεγάλη θυμαπάτη αρχίζει και μία άλλη μένει πίσω. Ξεκινώ λέγοντας αυτό, γιατί φυσικά ούτε είστε ούτε ποτέ θα γίνετε ο Ηρακλής. Αλλά είναι ένα καλό παράδειγμα αυτός για εσάς, να μιμηθείτε. Είναι καλό να μπορείτε να στέκεστε στη δική σας Ηράκλεια ενέργεια και μέσα από το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα να προσεγγίζετε τη θεότητα. Ηρακλειδεύς. Είστε Ηρακληδείς, απόγονοι του Ηρακλή, της Ηράκλειας οικογένειας.

Πάρτε μερικές χαλαρές αβίαστες αναπνοές. Ξυπνήστε, συγκεντρωθείτε σε όσα γίνονται τώρα, εδώ, σήμερα, μπροστά σας. Και φορέστε το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα. Καταρχάς οραματιστείτε τον άξονα που ενώνει τον Ήλιο ψηλά με τη Γη, κάτω από τα πόδια σας και σας διαπερνά. Σε αυτόν τον άξονα ρέει η ενέργεια του Διός του Υψίστου. Γύρω σας αναπτύσσεται η μορφή του Ηρακλή, κατά πολύ μεγαλύτερη της δικής σας μορφής. Πιο εξωτερικά από αυτό, σε έναν κύκλο στροβιλίζεται η ενέργεια της Ήρας και περιστρέφεται γύρω σας, εστιάζοντας, συγκεντρώνοντας τις ενέργειές σας μέσα στο Ηράκλειο νοητικό σώμα. Και καθώς συμβαίνει αυτό εσείς διαστέλλεστε μέχρι να χωρέσετε πολύ καλά σε όλο το Σώμα. Διαστέλλεστε έτσι ώστε το Ηράκλειο νοητικό σώμα να σας «έρχεται γάντι». Εσείς μεγαλώνετε, δεν μικραίνει αυτό. Κάτω από τα πόδια σας καίει η φλόγα της Εστίας. Βαθιές αναπνοές.

Είμαι για άλλη μια φορά μαζί σας, για να σας δείξω το δρόμο που αγαπάτε να βαδίζετε. Δεν σας λέω ψέματα, σας μεταφέρω την αλήθεια του Πνεύματος. Και την αλήθεια, μάλιστα, που εμείς βιώνουμε στη δική μας πλευρά. Ο καθένας από το επίπεδό του... Έχουμε πει αρκετά πράγματα για το **Πλήρωμα** μέχρι σήμερα και εργαστήκαμε αρκετά με αυτό. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, ενίοτε. Είναι προφανές, ωστόσο, ότι χρειάζεστε περισσότερο χρόνο για να αντιληφθείτε περί τίνος πρόκειται. Και ο χρόνος είναι όλος δικός σας. **Το Πλήρωμα σας περιβάλλει. Είναι η Ζώσα Θεότητα.** Βρίσκεται παντού γύρω σας, παντού... Όχι, ίσως, με τη μορφή που εσείς επιλέγετε να πιστεύετε, αλλά είναι εκεί. Και είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιήσετε ότι αυτό το Πλήρωμα είναι μια μεγάλη Ενότητα. Είναι κάτι περισσότερο από μια ένωση: είναι μια ενιαία οντότητα, που, ωστόσο, έχει τόσο χαλαρούς δεσμούς συνοχής, ώστε να μπορεί να ρέει και να απλώνεται, όπως απλώνεται ο καπνός, όπως απλώνεται ο αέρας. Να πηγαίνει παντού. Και, ακόμα, να μετακινείται ανάμεσα στα αστρικά συστήματα. Αυτήν την εικόνα θα ήθελα να κρατήσετε στο νου σας για την ώρα. Είναι μια ενιαία οντότητα, λεπτοφυής,

νοητική, κατά βάση, που απλώνεται στον διαστρικό χώρο και εξωτερικεύεται στα αστρικά συστήματα που συναντά.

Και όλο αυτό με κάνει να γυρίσω πίσω, σε έναν άλλον από τους άθλους που σας είναι γνωστοί: εκείνον των Μήλων των Εσπερίδων. Ο μύθος έχει ότι η Ήρα εμπιστεύτηκε αυτά τα μήλα που της χάρισαν στις Εσπερίδες, τον Λάδωνα και τον Άτλαντα. Κι εκείνος ο αχώνευτος ο Ευρυσθέας, ζήτησε από τον Ηρακλή, τον ανιψιό του, να του τα βρει και να του τα πάει. Ας δούμε τη δική μου εκδοχή του άθλου αυτού. Για να το κάνουμε, όμως θα ήθελα να οραματιστείτε μπροστά σας αυτά τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων. Ήταν μήλα; Ήταν εσπεριδοειδή; Ήταν χρυσά, ήταν λαμπερά, ήταν μαγικά, φερμένα από έναν άλλο κόσμο. Κι έτσι, τα φύλαγαν οι Εσπερίδες στη Δύση, ένα μυθικό τέρας, ο Λάδων και ο Άτλαντας. Ο Άτλαντας δεν τα φύλαγε ακριβώς, αλλά ήξερε όλα τα μυστικά, ήξερε πώς μπορεί να φτάσει κάποιος στον κήπο των Εσπερίδων. Και ήταν εκείνος που κρατούσε στους ώμους του τον κόσμο όλο. Όλη τη Γη ή, κατ' άλλους, όλο το στερέωμα. Εκείνος ήξερε πού βρίσκεται ο Κήπος των Εσπερίδων. Θα σας κάνει αυτό να αναρωτιέστε, τώρα, αν αυτός ο κήπος ήταν πραγματικά γήινος ή ουράνιος, αφού ήταν ο Άτλας που ήξερε γι' αυτά. Και είστε σε καλό δρόμο.

Πάρτε μερικές αναπνοές, λοιπόν, και οραματιστείτε μπροστά σας τα Μήλα των Εσπερίδων. Λαμπερές χρυσαφένιες σφαίρες πάνω στο στερέωμα. Κρατήστε ένα από αυτά στο χέρι σας και δαγκώστε το. Όταν το κάνετε, παρατηρήστε τι συμβαίνει.

[Σύντομη παύση]

Υπάρχει, λοιπόν, μια ακόμα πιο αρχαία παράδοση, από αυτήν της μυθολογίας, αυτή του μύθου των Μήλων των Εσπερίδων. Σε αυτήν την παράδοση λέγεται ότι **τα μήλα είναι όπλο**. Είναι ένα μαγικό όπλο. Και αυτός που τα γεύεται, που τα δαγκώνει, μεθίσταται στη Σφαίρα όπου ανήκει.

Δαγκώστε πάλι το μήλο που κρατήσατε στο χέρι σας και αφήστε τον εαυτό σας να συνειδητοποιήσει σε τι περιβάλλον βρίσκεται. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να αντιληφθεί το εσωτερικό πεδίο στο οποίο στέκεστε. Έχει αλλάξει κάτι πάνω σας. Τι είναι αυτό; Τι είναι αυτό που νιώθετε τώρα και δεν νιώθατε πριν; Πάρτε χρόνο.

Αυτά τα μήλα δεν εξαντλούνται ποτέ. Όσο και να τα δαγκώνετε, ανανεώνονται, γίνονται και πάλι πλήρη.

[Σύντομη παύση]

Και πάλι σας ζητώ να κοιτάξετε εσωτερικά το περιβάλλον σας. Δεν θα σας μαρτυρήσω εγώ την αλλαγή. Δεν θα σας πω εγώ τι συμβαίνει. Είναι κάτι που πρέπει να το ανακαλύψετε. Αν θέλετε, μάλιστα, μπορείτε να βρεθείτε στον Κήπο των Εσπερίδων, να σταθείτε ανάμεσα στις Εσπερίδες, κάτω από το δέντρο που φύλαγε ο Λάδωνας, ένας όφις της αρχαιότητας, ένας πανάρχαιος όφις. Ελάτε, ελάτε, κόψτε ένα άλλο όμορφο μήλο και δαγκώστε το. Μη σταματάτε να δοκιμάζετε παρακαλώ. **Τα μήλα των Εσπερίδων ήταν ένας απαγορευμένος καρπός που η Ήρα έκρυψε**. Και ήταν αυτή, επίσης, χάρη την οποία βρέθηκε ο Ηρακλής εκεί, για να τα πάρει πίσω.

Και τώρα αφήστε τα όλα και θυμηθείτε το Ηράκλειο νοητικό σώμα στο οποίο έχετε διασταλεί και σας «έρχεται τώρα γάντι», θυμηθείτε τη χορδή που σας διαπερνά και θυμηθείτε, ακόμα, ότι αυτό το Ηράκλειο νοητικό σώμα αναπνέει μέσα στο Πλήρωμα. Θα σκεφτείτε, ίσως, ότι οι προηγούμενοι άθλοι του Πληρώματος ήταν πιο φαντασμαγορικοί από αυτό. Είχαν περισσότερη δράση, ίσως...

Είναι, λοιπόν, τα Μήλα των Εσπερίδων καρπός γνώσης; Ήταν ένα καλά φυλαγμένο μυστικό που σε προκαλούσε να το ανακαλύψεις και να το δοκιμάσεις; Όπως προείπα, τα μήλα αυτά θεωρούνταν όπλο μαγικό. Και η Ήρα, ως μια καλή κυβερνήτρια θεά, βασίλισσα θεά, φρόντισε να τα προστατεύσει. Ο Ηρακλής ήταν αυτός που κατάφερε να τα βρει.

Μην ξεχνάτε ούτε στιγμή ότι είσαστε, πλέον, ταυτισμένοι με το Ηράκλειο νοητικό σώμα, είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Ο καθένας και η καθεμιά σας περιβάλλεται από ένα τέτοιο μήλο. **Ο καθένας και η καθεμιά σας περιβάλλεστε από ένα Μήλο των Εσπερίδων.**

Αφήστε για λίγο, έστω, τον εαυτό σας να σταθεί μέσα σε ένα τέτοιο μήλο. Μια τέτοια χρυσαφένια, λαμπερή σφαίρα.

[Σύντομη παύση]

Και τώρα, θα κάνουμε μια μικρή αλλαγή. Δεν μιλά πια ο Ηρακλής, αλλά το Πλήρωμα.

Καθώς εσείς στέκεστε μέσα στο δικό σας Μήλο των Εσπερίδων. Απολαύστε τη σιγουριά του καθρεφτίσματός σας στη χρυσαφένια του επιφάνεια. Απολαύστε τη λαμπρότητά του, την ευωδιά του. **Γιατί αυτό είστε. Ένα άτμητο Μήλο των Εσπερίδων.** Παραμένει πάντοτε ακέραιο. Όπως ακέραια παραμένει η φλόγα όσες φορές κι αν μοιραστεί. Αναπνεύστε μέσα σε αυτό το Μήλο των Εσπερίδων. Η ομορφιά του, το κάλλος του, η ευωδιά του είναι μοναδικά. Αφήστε τον εαυτό σας, έστω για λίγο, να νιώσει τη μοναδικότητα του Μήλου που είναι.

Πρόκειται για μια πολύ μικρή, σύντομη, βιωματική άσκηση, βιωματική αντίληψη της επίγνωσης που μπορεί να έχει ένα μέλος του Πληρώματος, όταν αναγνωρίζει τον εαυτό του ως τέτοιο. Ακόμα κι αν σας εκπλήσσει το ότι ένα μήλο παραμένει διακριτό, παραμένει ένα ξεχωριστό αντικείμενο μέσα στο αχανές Πλήρωμα κι αυτό έρχεται σε αντίθεση με ό,τι πιστεύατε πριν: ότι πρόκειται για μια ενεργειακή σούπα, απλώς. **Μέσα στο μεγάλο Πλήρωμα κάθε μέλος του Πληρώματος είναι ένα τέτοιο μήλο.** Άτμητο, στο επίπεδο που βρίσκεται. Ξέρει ότι είναι **πανομοιότυπο με τα άλλα, αλλά παραμένει διακριτό.**

Θα μπορούσαμε να σας πούμε ότι αυτά τα μήλα είναι μακρινά αστέρια. Και ότι αν τα δαγκώσετε θα βρεθείτε ξαφνικά σε έναν άλλο κόσμο. Βρίσκεστε σε έναν άλλον κόσμο, αλλά είναι ο κόσμος του Πληρώματος. Αυτά τα μήλα, θα μπορούσατε να πείτε, είναι οι θεϊκοί σπινθήρες σας. Σπινθήρες μια συμπαντικής φωτιάς, αόρατης. Αόρατης στα μάτια των ασεβών.

Ξέρουμε ότι σας δείχνουμε έναν άλλο κόσμο, εξίσου φανταστικό, ίσως, με τα πιο απίστευτα παραμύθια σας αλλά και τόσο πραγματικό, ταυτόχρονα. Κανένας δεν είπε στον Αδάμ και την Εύα τι ήταν πραγματικά αυτό που δοκίμασαν. Τιωρήθηκαν γι αυτό. Από ποιον, αλήθεια; Τι συνάφεια μπορεί να υπάρχει; Τι ομοιότητα μπορεί να υπάρχει ανάμεσα σε αυτές τις δύο ιστορίες; Οι μεν φέρονται να δοκίμασαν ως άνθρωποι. Ο Ηρακλής τα έλαβε ως ημίθεος. Κι εσείς καλείστε, να τα δοκιμάσετε έχοντας φορέσει το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα. Το επίπεδο της προσέγγισης κάνει τη διαφορά. Αν ήσασταν πραγματικά στη δική μας πλευρά θα αντιλαμβανόσασταν πολλά περισσότερα. Αλλά δείτε, τώρα, από δω κι έπειτα, **τα Μήλα των Εσπερίδων είστε εσείς. Τα Μήλα των Εσπερίδων, σας θυμίζουν, απλώς, τη θειότητά σας.** Και δονούνται. Σφαίρες απaráμιλλης ομορφιάς και ευωδιάς που **δονούνται** σε υψηλές συχνότητες. Κάθε μια διαφορετική από τις άλλες, ξεχωριστή, αν και, ωστόσο, όμοια.

Σε μια τέτοια εμπειρία δεν χωράει μισαλλοδοξία. Υπάρχουν σκέψεις μισαλλοδοξίας στην ομήγυρη. Ελέγξτε τις. Όπως είπαμε, το επίπεδο της προσέγγισης κάνει τη διαφορά. Και αν η δόνηση πέσει, έρχεται η ρομφαία που διαχωρίζει. Και δεν είναι, πραγματικά, μια ρομφαία, δεν είναι κάποιος που έρχεται, πραγματικά, με ένα σπαθί για να σας αποκόψει από όλα τα υπόλοιπα, να σας διαχωρίσει. Αλλά είναι **το αποτέλεσμα της διαφοράς της δόνησης.** [Είναι η διαφορά της δόνησης] από μόνη της που οδηγεί στην απομάκρυνση. Είναι η γνώση; Είναι μια ιδιαίτερη γνώση αυτή που μοιράζεται κάποιος, όταν δαγκώνει ένα τέτοιο μήλο; Το μήλο το αδάγκωτο παραμένει τέτοιο για να θυμίζει ότι η γνώση ποτέ δεν κερδίζεται ολότελα, ολοκληρωτικά. Όσο και να δαγκώσεις, όσο και να γευτείς, το μεγαλύτερο μέρος σου διαφεύγει. Ενώ αυτή η ίδια παραμένει ακέραιη. Και δεν μπορείς απλώς να την κλέψεις. Δεν μπορείς κρυφά να την αρπάξεις. Όχι όσο την επιδιώκεις μέσα από το επίπεδο της χωριστικότητας. Αλλά όταν βρεις το πνευματικό ύψος από το οποίο δύνασαι να την προσεγγίσεις, τότε είναι δική σου. Αλλά δεν την κατέχεις ποτέ πραγματικά. **Η γνώση σε κατέχει. Ή στην καλύτερη περίπτωση, για να το διατυπώσουμε καλύτερα, εσύ είσαι η γνώση. Δεν μπορείς να δοκιμάσεις λίγη γνώση, δεν μπορείς να κλέψεις, να υφαρπάξεις, μπορείς να είσαι.**

Έτσι από εδώ και μπρος γνωρίζετε ότι **είστε η γνώση.** Και κάθε φορά που θα βλέπετε τα Μήλα των Εσπερίδων, θα θυμόσαστε το Πλήρωμα που σας περιβάλλει. Ο Ηρακλής ξεκίνησε λέγοντας κάτι ιδιαίτερο για τα Μήλα των Εσπερίδων κι' αυτό πρέπει να αποκωδικοποιηθεί.

Πάρτε μερικές βαθιές αναπνοές και παραμείνετε μέσα στο Μήλο σας. Σας είπε, λοιπόν, να δοκιμάσετε να δαγκώσετε ένα μήλο και στη συνέχεια να δείτε πώς αλλάζει η ενέργεια γύρω σας. Γιατί, είπε, θεωρείτε ότι εκείνος που θα δαγκώσει ένα Μήλο των Εσπερίδων μεθίσταται στο χώρο όπου ανήκει.

Αυτή είναι η δική σας δοκιμασία, γιατί, βέβαια, δεν σας δίνουμε έτσι εύκολα τα Μήλα των Εσπερίδων. Η δική σας «μύηση», αν θέλετε, σε εισαγωγικά ή μη, είναι να αντιληφθείτε ουσιαστικά, πραγματικά, τις αλλαγές που επιφέρει στη δόνησή σας η επαφή σας με τα Μήλα των Εσπερίδων. Και έχετε ένα μήνα μέχρι την επόμενη συνάντηση του κύκλου, για να ανακαλύψετε τι συμβαίνει,

ώστε να το μοιραστείτε τότε με όλη την ομάδα και με εμάς ταυτόχρονα. Εδώ η συνάντησή μας ολοκληρώνεται.

Ο Ηρακλής και το Πλήρωμα.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)